

gjërë dhe ka reihina fort të bukura. Asi kohe po perëndonte djelli dhe pamja e një gryke që ndrioheshe për gjysmë ish madhështore. Prej kishës ja muarmë të tatëpjetës për në Blinisht. Këtu tjetër panoramë. Andej këtej dhe në majë të kodrave shëkon shtrëpitë si disa "châteaux" të Mesjetës! male! kudo që të kthesh sytë ke male! Ç'ndjen shpirti i njeriut që ka lënë pluhurin dhe zhurmën e qytetit dhe ka vajtur në këtë vënt të qetë, ku munt të dëgjohet vetëm tingëllimi i kumbores të nonjë dashi manar, zëri i nonjë fyelli të larkmë, dhe ushtëtimi i ngadalshmë e i pa-prerë të një uji të kulluar i cili ka mburimin e tij lark, lark në bjeshkat e natës plot me dborë! Në pamjen e qetë të vargjeve të maleve të pafundëshmë syri magjepset dhe shpirti bie në një ëndërim të ëmbël dyke ardhur në afërim me shpirtin e maleve të cili, me përkëdhelje villaznore, e shpie në mburime bukurie hyjnore, ku shuan për pak kohë etjen e tij të madhe që e ka marë.

Me kujtimin e fjalëve

"Thrice happy he! who on the sunless side
Of a romantic mountain, forest crown'd,
Beneath the whole collected shade reclines;
Or in the gelid caverns, wood pine wrought,
And fresh bedew'd with ever spouting streams,
Sits coolly calm; while all the world without
Unsatisfy'd, and sick tosses at noon."